

Příloha k protokolu o SZZ č.....
Vysoká škola: PF JU Čes.Budějovice
Katedra:Ateliér arteterapie
Datum odevzdání posudku:
16.5.2011

Diplomant: Mgr.Jana Zellerová
Aprobace: Arteterapie
Recenzent*)
Vedoucí*) diplomové práce
PaedDr.Evžen Perout

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Arteterapeutické metody a postupy v integrační skupině dětí školního věku v Německu, zaměřené na tělesně postižené děti.

(téma)

Předložená bakalářská práce přináší zkušenost z německého pedagogického a terapeutického prostředí, lze tedy srovnávat různá pojetí. Vzhledem ke klientům s tělesným nedostatkem lze k teoretické části věnované výchovnému a vzdělávacímu pojetí položit otázku, týkající se základního konceptu – mám na mysli skutečnost, že v německy mluvících zemích existuje systém speciálně pedagogické péče a zároveň se nabízí možnosti léčebně pedagogického zaměření. Lze o této skutečnosti a rozdílech či podobnostech v pojetí pohovořit v rámci obhajoby práce? Autorka na tuto skutečnost poukazuje např. na str. 18 v kapitole o léčebně pedagogickém tvoření, kde zmiňuje léčebně pedagogickou arteterapii.

Větší využití zmíněné zkušenosti jsem očekával v kapitole týkající se pojetí a srovnávání arteterapeutických, uvítal bych uvedení širšího kontextu, třeba i rozšíření charakteristiky pojetí uváděné B. Eggerové. Zajímalo by mne odkaz na její východiska, případně odkaz na další terapeuty, kteří k této škole patří, možné by bylo i porovnání metody a metodiky vzhledem k českým terapeutickým pojetím, tedy i jiným, než je pojetí tzv. rožnovské.

Charakteristika samotné rožnovské školy mi připadá jen obecná, východiska a pojetí je formulována jakoby pokusně a v náznaku, rovněž srovnání obou zmíněných terapeutických směrů je strohé a mýjí se s podstatou věci – str. 20. Bylo by možné zmínit a porovnat alespoň účinné faktory obou směrů – rožnovského a eggerovského pojetí?

Za neproblematickou považuji část, která zpracovává téma tělesného postižení, k úvaze a ke zmínce u obhajoby lze doporučit srovnání objektivní a subjektivní polohy handicapu, možné je srovnání s uváděným primárním a druhotným handicapem, např. str. 27.

V praktické části autorka prokazuje schopnost metodického vedení dětského klienta, je schopna aplikovat arteterapeutickou metodiku přiměřeně situaci a s ohledem na handicap dítěte. Snad jen je možné uvažovat, zda se spíše než o tělesně postiženého chlapce nejedná o náročnější situaci kombinovaného postižení – vzhledem ke zmiňované problematice ADHD.

Při prvním náhledu na chlapcovu produkci zaujme výrazný zlom, který nastal ve druhém školním roce. Předchozí rok vykazuje známky pozitivního posunu – obrázky jsou postupně výtvarně zpracovávány, jako výtvarný posun žádoucím směrem je možné vnímat snahu o dokončení, zpracovávání obrázku jako celku, zpracovávání detailu, významný je způsob použití barvy. Snad by bylo možné u SZK pohovořit o indikátorech a podobě emočně kognitivního rozporu ve výtvarné produkci klienta v této etapě, a to i s hypotetickou úvahou o dalším možném postupu v práci s ním.

Nápadnou změnu, která nastala v novém školním roce autorka práce vysvětluje změnou podmínek především v kontextu rodinném, ale i situací ve škole. Osobně si nejsem jist, zda je plně vytěžena možnost práce s trojrozměrným materiálem – sochařskou hlinou, a to i přesto, že chlapci tento materiál údajně nevyhovoval.

Experimentování s voskem je jistě efektivní a přináší nečekaný výsledek. Vzhledem k předchozí produkci je ale nutné zvážit, zda téměř abstraktní podoba není oním rizikovým úkrokem k formálnímu typu tvorby, bez základu v předchozím vývojovém stupni. Mám na mysli chybějící tzv. konkrétní období s vizuálně realistickým obsahem.

V případě nastupující terapeutické krize či odporu je jako možné východisko chápat alespoň nabízení výtvarných technik a čekání, nicméně je třeba si uvědomit nouzovost takové situace a vyslovit obavu nad mizejícím arteterapeutickým rozměrem práce. Na první pohled by se mohlo zdát, že je škoda, že kazuistická část takto končí, ale snad i takový výsledek je zkušeností a ukazuje vlastní náročnost a namáhavost arteterapeutické profese.

Po formální stránce je práce přehledná a obsahuje všechny podstatné části. Vytknout je možné některé formulační neobratnosti, které možná jsou pro autorku dány náročností dvojazyčné praxe. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**.

- velmi dobře -

Návrh na klasifikaci bakalářské práce:

podpis vedoucího bakalářské práce

16.5.

V Českých Budějovicích dne 2011

Stupeň kvalifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
--------------------	---------	-------------	-------	-----------